



Objava i razum

Samo ukoliko se spoje Objava i razum može se doći do stvarne slike šeri'ata. Niti Objava koristi onome ko nema razuma, niti razum koristi onome ko se ne oslanja na Objavu. Ukoliko jedno od toga ne postoji, nemoguće je doći do istine. Ukoliko se desi da među razumom i Objavom postoji prividna kontradikcija, u tom slučaju se daje prednost Objavi, a razlog tome jeste što je Objava zasnovana na sveobuhvatnom znanju Tvorca, dok se razum oslanja na nepotpuno znanje stvorenja.

Razum je kao pogled, a Objava je poput svjetlosti. Onaj koji gleda po tamnoj noći oslanjajući se na svoj vid neće se tim pogledom okoristiti, kao što se ni onaj ko se oslanja na razum neće okoristiti ukoliko se ne koristi Objavom. Oko vidi srazmjerno količini svjetlosti, a i razum se prosvjetljava srazmjerno količini Objave na koju se oslanja. Kada se spoji potpunost razuma i savršenstvo Objave dolazi se do potpune upute i prosvijetljenosti.

Allah Uzvišeni veli: Zar je onaj koji je bio u zabludi, a kome smo Mi dali život i svjetlo pomoću kojeg se među ljudima kreće, kao onaj koji je u tminama iz kojih ne izlazi? (El-En'am, 122.)

Razuman čovjek od svoga razuma ima koristi na ovome svijetu; također se i životinje okorištavaju, pa na osnovu toga putuju, raspoznaju jedne druge, uređuju svoja gnijezda, te prepoznaju neprijatelja. Međutim, ne može čovjek, ukoliko se oslanja samo na razum, spoznati Allahau potpunosti, nego se mora, da bi to postigao, koristiti Objavom koju je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dobio od Allaha. Bez Objave ne može spoznati Allaha i lutaće u tami ako se na nju ne osloni.

Uzvišeni veli: Allah je zaštitnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo, a onima koji ne vjeruju -zaštitnici su šejtani i oni ih odvođe sa svjetla na tmine.(El-Bekare, 257.)

Izraz: On ih izvodi znači da će oni biti u tami i zabludi ukoliko se ne oslone na Objavu.

Kao što je svjetlo jedno, bez obzira što vrsta ima više, poput svjetlosti i vatre, tako je i Objava jedna, bez obzira što postoji više vrsta Objave, poput Kur'ana i Sunneta.

Allah veli: O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku.(En-Nisa, 59.)

Onaj ko tvrdi da može doći do upute samo ukoliko se oslanja na razum, a ne koristi se Objavom je isti kao i onaj koji kaže da može doći do cilja oslanjajući se na svoj pogled, bez svjetlosti na putu.

Obojica ovih će zasigurno ostati u mjestu i neće doći do cilja; prvi će ostati bez vjere, dok će drugi ostati bez dunjaluka.

Uzvišeni Allah je Objavu nazvao svjetlom koje vodi sva stvorenja do upute. On veli: Zato će oni koji budu u njega vjerovali, koji ga budu podržavali i pomagali i svjetlo po njemu poslano slijedili -postići ono što budu željeli.(El-E'araf, 157.)

On je Taj Koji upućuje vjerovjesnike i njihove sljedbenike. Mi prihvatamo ono što nam Allah

naređuje, kao i ono što nam zabranjuje i vjerujemo u sve ono što nas je obavijestio. Ukoliko spoznamo razlog nekog propisa, povjeroćemo u njega, a ukoliko ga ne spoznamo prihvatit ćemo to i vjerovati bez obzira što ne znamo njegov razlog. Čak i ako je nešto razumljivo, nije moguće da ga razumije svačiji razum, pa kako onda da svi razumiju ono što razum ne može dokučiti.

Onaj ko kaže da vjeruje samo u ono što može razumjeti, a da ne vjeruje u ono što ne može razumjeti, takav je dao prednost razumu nad Objavom. Ako se nešto ne može razumjeti ne znači da to i ne postoji, jer razum ima granicu do koje doseže i preko te granice ne može preći, kao što i pogled ima granicu do koje može doprijeti, ali ne znači da je kosmos veliki samo onoliko koliko pogled može obuhvatiti. Također se i glasovi ne završavaju na mjestu do kojeg sluh dopire, jer npr. mrav ima glas koji se ne čuje, a i u Svemiru postoje zvijezde i planete koje se ne vide.

Priredio: Abdul-Aziz b. Merzuk Et-Tarifi

Izvor: www.islamhouse.com